

Příběh o vydře

Už jako malý jsem miloval zvířátka, která byla tajemná a pohybovala se velmi rychle. Můj táta je myslivec a proto jsem o setkání s různými tvory pohybujícími se po lese i mimo něj neměl nouzi. Ale nikdy jsme se nedostali k říčkám, kde bych mohl spatřit vydru a stále více jsem po tom toužil. Babička mi sice vyprávěla strašidelné příběhy o kuně, kdy je kolikrát v noci vystrašila svým běháním po půdě tak, že dědu vzbudila a musel jít kontrolovat, zda jim někdo nechodí po střeše nebo se jim někdo nevloupal do chaloupky. Také vyprávěla, že jim kuna chodila na vejíčka a dokonce odnesla slepice. Stále více jsem toužil setkat se s lavicovitou šelmou a začal jsem shánět informace ze všech možných zdrojů o vydře říční.

Moc se mi líbila, protože mi připomínala tuleně a lachtana, akorát byla proti nim maličká.

Nakonec jsem tátu přemluvil a on mi slíbil, že se za vydrou vypravíme. Vydali jsme se s tátou do okolí Jizery, kdy se prý výskyt vydry říční potvrdil a tátovi kamarádi viděli vyhrabané nory v hlíně, ale také prý se dá dobře vystopovat podle trusu se zbytky jejich potravy.

Svá teritoria si prý dobře střeží a žije samotářským životem v okruhu až 30km, která právě označuje svým trusem.

Zůstaly jsme u vody 2dny táta s naším strejdou dokonce rybařili, ale po vydře jsme nenašli žádné stopy. V neděli už pozdě odpoledne, kdy už jsem nešťastný bloumal kolem starých kořenů na druhé straně řeky, než strejda chytal ryby jsem zahlédl světle hnědé štíhlé tělíčko s krátkými nožičkami, které jak jsem později viděl měly plovoucí blány a ocas mě utvrdil, že je to vydra.

Viděl jsem to, po čem jsem tak toužil, vydru, skvělého plavce a potápěče, už jsem si myslel, že zmizela ve vodě a uplavala mi, ale po asi 5minutách se zase jinde vynořila a lovila ryby, voda čistá a vydra si užívala potápění, obracela se na záda a plavala jako někdy já na zádech a bylo vidět její světlé břicho. Tak jsem se bál, že ji vyplaším a přijdu o můj vytoužený zážitek, že jsem ani nezavolal na tátu a strejdu aby také viděli to co já.

Nechtěl jsem aby tento okamžik někdy skončil, ale najednou jsem uslyšel tátovo volání a vydra ještě jednou vyskočila na hladinu a zmizela, stál jsem tam a čekal, že se ještě vynoří, ale bylo to marné.

Tátovi a strejdovi jsem o vydře celou zpáteční cestu vyprávěl, ale dodnes nevím, zda mi opravdu věřili, že jsem ji viděl.

Film a škola